

at tilkendegive, at man nu syntes, at det var et positivt forslag. Det fremgår her af Politiken den 7. maj.

Derefter er det så kommet frem, at vi nu kan gøre det for 16 mio. kr., men stadig væk er der ikke nogen, der rører sig i hverken regeringen eller andre af de partier, der arbejder for et ja til forfatningen den 27. september.

Man må sige, at det med hensyn til selve processen jo har været klogt at vente, at det har været klogt at se tiden lidt an, fordi prisen er faldet så drastisk. Vi er faktisk kommet ned på omkring en tiendedel af det, som vi oprindeligt fik at vide fra statsministeren. Jeg havde egentlig regnet med, at statsministeren som en god købmand ville række hånden frem nu og sige: Det er en aftale, vi er nede på 16 mio. kr., vi gennemfører Dansk Folkepartis forslag, ligesom i øvrigt man har set det gjort fra SF's side.

Det spørgsmål, man må stille, er, hvad egentlig bevæggrunden for at afvise det her forslag er, om det virkelig er sådan, at det handler om, at man er bange for, at folks brevsprækker bliver overbebyrdede, som man har sagt, eller om det handler om, at prisen er for høj, for det kan i hvert fald ikke længere være tilfældet.

Jeg tror, at det rigtige svar er, at man simpelt hen er bange for, at folk får læst forfatningen, man er simpelt hen bange for, at det går op for folk, hvad det er, der skal stemmes om eller *måske* skal stemmes om den 27. september.

I Frankrig har man lavet en husstandsomdeling af forfatningen, og vi ved alle sammen, hvordan det gik dér. Det er det, som regeringen og dens støttepartier i den her sammenhæng er hunderædde for. Jeg og Dansk Folkeparti synes egentlig, at der er et fuldstændig demokratisk misforhold i at have sådan en indstilling, at den eneste måde, man prøver at få et ja igennem på, er ved at holde skjult for befolkningen, hvad der reelt stemmes om. Derfor har vi nu indhentet endnu et tilbud i Dansk Folkeparti, og det har nu været muligt at få denne omdelingspris ned på 11,5 mio. kr. Nu er vi altså langt under en tiendedel af det, som statsministeren oprindeligt anvendte som argumentation for fuldstændig at afvise B 15. Jeg vil derfor her en sidste gang appellere til, at partierne genovervejer situationen, overvejer, om ikke det måske ville være en god idé for at få en god, saglig og demokratisk debat, at man altså gennemfører en sådan husstandsomdeling for 11,5 mio. kr.

Selve afholdelsen af folkeafstemningen vil koste 83 mio. kr. Det er et meget lille beløb, vi

bruger mere for at få en fuldstændig demokratisk proces. Jeg håber, at nogle af de ordførere, der støtter forfatningen, vil følge den linje, som SF har lagt, den linje af demokratisk forståelse, demokratisk debat, og nu vil tilkendegive, at man ønsker at støtte Dansk Folkepartis forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Ja, det var jo næsten en tale, der var Lars Larsen værdig. Ingen er billigere end det, vi kan tilbyde fra Dansk Folkeparti.

Vi havde jo en lang diskussion under førstebehandlingen om Dansk Folkepartis forslag. Det er klart, at kommunikation er svært. Det ved vi alle sammen herinde, og danskerne ved også, at kommunikation er svært.

Vi har vendt og drejet det her mange gange i SF. Og vi har nu altså engang den holdning eller den vurdering, at mest muligt papir ikke nødvendigvis er den bedst mulige information. Den vurdering kan man være enig i, eller man kan være uenig i den. Vi har rent faktisk taget bestik af, hvordan man har informeret ved tidligere folkeafstemninger og så sagt: Jamen o.k., vi tror på, at det, der vil være klogt, vil være at give let adgang ikke bare til selve forfatningstraktaten, heller ikke bare til lovforslaget og de bilag, der følger med, men også til EU-oplysningens meget gode vejledning i, hvad det egentlig er, der er nyt i forfatningstraktaten, og selvfølgelig til partiernes holdning. Og det tror vi faktisk er en bedre information.

Sagen er jo, at man, hver gang man tager stilling til sådan noget her, må spørge sig selv: Hvordan sikrer vi bedst, at vi får den bedst mulige oplysning, og hvordan sikrer vi bedst, at vi får den bedst mulige debat. Til det hører jo også, at man har penge til det. Og det har vi også støttet hele vejen igennem. Det her har vi også redegjort for i vores betænkning bidrag til forslaget, og så vil jeg lige hilse hr. Messerschmidt og sige, at dette er sagt både på vegne af hr. Villy Søvn-dal og mig.

Kl. 13.20

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det sidste, der blev sagt, var jo, at det også var på vegne, kunne vi forstå, af den partiformand, der er i SF, og derfor skal jeg spørge fru Anne Grete Holmsgaard, hvordan det hænger sam-